

Rhynchostele bictoniensis (Bateman) Soto Arenas & Salazar

Synoniem: *Odontoglossum bictoniense* Ldl.

Werd in 1835 door de koopman George Uro Skinner voor het eerst in Guatemala gevonden en in 1840 door Dr. Lindley beschreven. De naam heeft deze soort te danken aan de plaatsnaam Bicton (Eng.) waar ze voor het eerst tot bloei kwam..

Vindplaats

Mexico, Guatemala en El Salvador (dus de noordelijke staten van Midden-Amerika) op hoogten van 2000 tot 2300 meter boven zee.

Beschrijving

Pseudobulben ovaal tot 12 cm hoog en vaak min of meer verborgen in de bladscheden. Meestal 2 à 3 bladeren, lichtgroen van kleur, smal, tot 40 cm lang.

Bloemstengels vaak meerdere (soms 3) per bulb, recht omhoog groeiend tot 60 of 80 cm hoog of nog hoger. De bloemen zijn 32 cm in doorsnee, licht welriekend. Petalen en sepalen geelgroen van tint met bruinpaarse vlekken, die in elkaar overvloeien. De lip enigszins hartvormig kan zeer verschillend van kleur zijn, van bijna wit tot vrij donker lila. Aan de voet van de lip zitten 2 gele kammen. De bloeitijd valt tussen september en november maar is ook wel wat later in de winter bij sommige planten.

Odontoglossum bictoniense

Cultuur

In een koele tot gematigd omgeving met een hoge vochtigheidsgraad. Potcultuur is het beste. Op de gebruikelijke lang potscherven een mengsel van 2 varenwortel, 1/4 veenmos en 1/4 geknipt beukenblad. Schors (bark) geeft minder goede resultaten. Het mengsel moet wel veerkrachtig zijn dus een behoorlijke drainage verzekeren. En bij gebruik van plastic potten houde men rekening met het feit dat dan het mengsel langer nat blijft en sneller verteert. Hoewel de meeste koel en gematigd te kweken *Odontoglossums* nooit geheel droog mogen staan moet men er op letten, dat ze na de bloeiperiode heel weinig gietwater verlangen. Belangrijk is wel altijd een frisse luchtige omgeving voor dit prachtige soort uit te zoeken, waartoe de nevelspuit goed kan bijdragen. Om de 2 jaar wordt de plant in het voorjaar na de bloei verpot, waarbij men de vele nog levende wortels zo min mogelijk moet verstoren. Vaak wordt de intensiteit van de kleur van de bloemen beïnvloed door de standplaats van de plant. Veel licht en een koele frisse omgeving (nevelen, fan) geven sterker gekleurde bloemen. Een plant, die opgroeit in een te warme omgeving en/of te weinig licht krijgt geeft slappe bloemstelen met fletse bloemen. Als kamerplant op een noord- of noord-oostraam zal *O. bictoniense* heel goed voldoen. Vensterbankkwekers moeten dan wel zorgen voor voldoende luchtvochtigheid met de schaal-met-grind-methode.